

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۳۷۷۰/۴۰۰۸۲ مورخ ۱۳۹۶/۴/۱۱ در اجرای اصل
یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان
راجع به همکاری در زمینه پیشگیری، محدودسازی و کاهش پیامدهای شرایط اضطراری
که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب
در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۶/۷/۱۲ و تأیید شورای محترم نگهبان،
به پیوست ابلاغ می‌گردد.

علی لاریجانی

- ۴- طرفها خود را متعهد می سازند تا دقیقاً طبق تخصص، استعداد و آموزش گروههای امدادرسان که در اختیار آنها قرار می گیرد از آنها استفاده کنند.
- ۵- طرف درخواست شونده سهمیه و جیره ترکیبی کافی برای مدت هفتاد و دو ساعت در قلمرو کشور طرف درخواست کننده را برای گروههای امدادرسان تأمین خواهد کرد.
- ۶- طرف درخواست کننده با حمایت مراجع داخلی، انجام سریع امور گمرکی و سایر تشریفات مربوط برای حمل و نقل محموله های امدادی و توزیع آنها در میان اهالی آسیب دیده را تضمین می کند. نمایندگان طرف درخواست شونده می توانند در امر توزیع محموله های امدادی مشارکت داشته باشند.
- ۷- گروههای امدادرسان در یکی از شرایط زیر اقدام به توقف فعالیت خود می نمایند:

الف) مأموریت انجام شده باشد.

ب) مراجع صلاحیتدار طرفها توافق کنند که انجام عملیات، دیگر ضرورتی ندارد.

پ) درخواستها و تعهدات مندرج در این موافقتنامه محقق نشده باشند.

ماده ۱۰- عبور از مرز کشوری

- ۱- پیش از رسیدن گروههای امدادرسان به قلمرو کشور طرف درخواست کننده و یا کشور گذر، مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده فهرست اعضای گروه را با درج جزئیات و اسناد هویتی آنها به طرف درخواست کننده و یا کشور گذر ارسال می کند.
- ۲- طرف درخواست کننده و کشور گذر طبق قوانین ملی و تعهدات بین المللی خود ترتیباتی را برای تشریفات ورود و خروج اولویت دار گروههای امدادرسان طرف درخواست شونده ایجاد خواهند کرد.

۳- ورود اعضای گروههای امدادگران به قلمرو کشور طرف درخواستکننده یا کشور گذر و خروج آنها از طریق مبادی ورودی مورد توافق طرفها با استفاده از اسناد هویتی معتبر به رسمیت شناخته شده توسط طرف درخواستکننده و کشور گذر انجام می شود.

۴- در صورت لزوم طرف درخواستکننده و کشور گذر روایید اعضای گروههای امدادگران را در اسرع وقت صادر خواهند نمود.

۵- هیچ یک از طرفها درخصوص پوشیدن لباس متحدالشکل توسط اعضای گروههای امدادگران و استفاده از علائم و نشانهای مشخص بر روی وسایل حمل و نقل طرف درخواستشونده محدودیتی ایجاد نخواهد کرد.

۶- اعضای گروههای امدادگران باید قوانین و مقررات داخلی کشور طرف درخواستکننده را رعایت نمایند، هیچ گونه فعالیت مغایر با روح این موافقتنامه را نداشته باشند و هیچ گونه اقدام سیاسی در قلمرو کشور طرف درخواستکننده را انجام ندهند. طرف درخواستشونده کلیه تدابیر لازم را در این خصوص انجام خواهد داد.

ماده ۱۱- عبور کالاهای عادی از مرز کشوری

از نظر این موافقتنامه، طرفها درخصوص موارد زیر به توافق رسیدند:

۱- سرپرست گروه امدادگرسانی فهرست تجهیزات و وسایل امدادی وارد شده با هدف واکنش اضطراری را که مقامهای صلاحیتدار طرفهای درخواستشونده و درخواستکننده در مورد آن توافق کرده اند را به مقامهای گمرکی کشور طرف درخواستکننده و یا کشور گذر ارائه خواهد داد.

۲- تجهیزات و وسایل امدادی که به موجب این موافقتنامه وارد یا خارج می شوند از تمامی عوارض گمرکی، مالیاتها و دیگر عوارض معاف خواهند بود.

۳- ترخیص گمرکی تجهیزات و وسایل امدادی طبق قوانین کشور طرفها به عنوان یک موضوع اولویت دار صورت خواهد گرفت.

۴- پس از اتمام کار امداد رسانی، تجهیزاتی که به قلمرو کشور طرف درخواست کننده وارد شده اند (به استثنای آنهایی که کاملاً مصرف شده اند یا از بین رفته اند) توسط طرف درخواست شونده خارج خواهند شد. موضوع امحاء یا مصرف کامل تجهیزات و نیز توزیع وسایل امدادی در بین اشخاص آسیب دیده توسط مرجع صلاحیت دار کشور طرف درخواست کننده مستند سازی خواهد شد. چنانچه بنابر شرایطی خاص امکان خارج ساختن تجهیزات نباشد انتقال آنها به طرف درخواست کننده حسب مورد براساس توافق طرفها صورت خواهد گرفت.

۵- در رابطه با گردش کالاها و موادی که دارایی گروههای امداد رسان یا تشکیل دهنده محموله امدادی به گونه تعریف شده در بند (ج) ماده (۲) می باشند هیچ گونه ممنوعیت و محدودیتی اعمال نخواهد گردید.

۶- آوردن سلاح، مهمات و مواد منفجره به قلمرو کشور طرف درخواست کننده ممنوع می باشد.

۷- مراجع صلاحیت دار طرف درخواست کننده اجازه نظارت بر استفاده و انبار کالا، تجهیزات و مواد مذکور در این ماده را دارند.

ماده ۱۲- استفاده از هواپیماها

۱- برای حمل و نقل گروههای امداد رسان، تجهیزات و محموله های امدادی که در اختیار طرف درخواست کننده قرار داده شده است و همچنین برای انجام عملیات مشارکتی به منظور پیشگیری، محدود سازی و کاهش اثرات شرایط اضطراری می توان از هواپیما استفاده نمود.

۲- در صورت استفاده از هواپیماها برای ارائه کمک، اطلاعاتی که براساس رویه های قید شده در ماده (۵) منتقل می شود باید شامل داده های زیر باشد:

نوع هواپیما، کشور ثبت، نشانهای کشور، تعداد خدمه هواپیما، نوع حمل و نقل، ماهیت بار، جدول پرواز، فهرست اسامی مسافری و خدمه، مسیر پرواز، محل فرود، توصیف بار و هرگونه جزئیات ذی ربط دیگر

۳- طرفها اقداماتی را اتخاذ خواهند نمود تا اطمینان حاصل نمایند که هواپیماهای مورد استفاده برای اهداف ذکرشده در بند (۱) می‌توانند ضمن رعایت دالان (کریدور)های پروازی تخصیص داده بر فراز فضای هوایی کشور آنها به پرواز درآیند و در مکانهای مشخص شده توسط مرجع صلاحیتدار طرف درخواست‌کننده حتی بدون استفاده از فرودگاههای بین‌المللی فرود آمده و یا از آنها بلند شوند. چنانچه هواپیماها در مکانهای دیگری به غیر از فرودگاههای بین‌المللی فرود آمده و یا از آنها بلند شوند مراجع صلاحیتدار مندرج در بند (۱) ماده (۳) بدون تأخیر از طریق انتقال داده‌های قیدشده در بند (۲)، نزدیکترین مرجع گمرکی به آن مکانها و همچنین مقام هواپیمایی صلاحیتدار را برای اجازه پرواز بر فراز فضای هوایی ملی آگاه خواهند کرد.

۴- از نظر این موافقتنامه به‌جز در شرایطی که طرفها توافق می‌کنند تا به‌گونه‌ای دیگر عمل کنند، پرواز هواپیماها طبق مقررات سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری (ایکائو) و قوانین حاکم در قلمرو کشور طرفها صورت می‌پذیرد.

ماده ۱۳- غرامت

۱- هر یک از طرفها از طرح هرگونه ادعایی علیه طرف دیگر در صورت وارد آمدن خسارت به اموال آن توسط اعضای گروه امداد رسان در جریان انجام مأموریت مربوط به اجرای این موافقتنامه و همچنین از طرح هرگونه ادعایی به دلیل خسارت ناشی از جراحت یا فوت عضوی از گروه امداد رسان صرف‌نظر خواهد کرد. مشروط بر اینکه خسارت وارده در جریان انجام وظایف ناشی از اجرای این موافقتنامه صورت گرفته باشد.

۲- چنانچه عضوی از گروه امداد رسان در جریان انجام وظایف ناشی از اجرای این موافقتنامه موجب وارد شدن خسارت به شخص ثالث در قلمرو کشور طرف درخواست‌کننده شود غرامت توسط طرف درخواست‌کننده تقبل خواهد شد.

۳- چنانچه خسارت ناشی از رفتار نادرست عمدی یا تقصیر سنگین باشد و این امر توسط دادگاه کشور طرف درخواست کننده احراز شده باشد مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده قابل اعمال می باشد.

۴- در موردی که در بند (۲) این ماده پیش بینی شده و همچنین چنانچه ادعاها علیه عضوی از گروه امدادگران ناشی از فعل یا ترک فعلی باشد که در جریان انجام وظایف آنها برای اجرای این موافقتنامه رخ نداده است و خسارت توسط دادگاه کشور طرف درخواست کننده احراز شده باشد غرامت توسط طرف درخواست شونده تقبل خواهد شد.

۵- مفاد این ماده درخصوص خسارات وارد شده توسط عضوی از گروه امدادگران از زمان ورود به قلمرو کشور طرف درخواست کننده تا زمان خروج از آن حاکم است.

۶- پوشش بیمه اعضای گروههای امدادگران توسط طرف درخواست شونده صورت خواهد گرفت. مراجع صلاحیتدار طرفها برای ارزیابی شرایط وقوع خسارت و تسهیل تسویه غرامت همکاری خواهند نمود. بدین منظور آنها هرگونه اطلاعات موجود را مبادله خواهند نمود.

ماده ۱۴- هزینه ها

۱- به جز در مواردی که طرفها به گونه ای دیگر توافق کنند، ارائه کمک براساس مفاد این موافقتنامه رایگان است.

۲- طرف درخواست شونده از پرداخت هزینه های مربوط به ناوبری هوایی، فرود، روشنایی، استقرار و تأمین غذا معاف می باشد.

۳- بازپرداخت هزینه ها، اسناد مثبت، شرایط پرداخت و سایر جزئیات مربوط به این جوانب توسط گروه کاری مشترک تصمیم گیری خواهد شد.

۴- هزینه‌های مربوط مورد نیاز جهت اجرای انواع همکاری ذکرشده در ماده (۷) براساس عمل متقابل در چهارچوب حدود بودجه‌های پیشنهادشده توسط گروه کاری مشترک و تأیید طرفها به وسیله هریک از طرفها تقبل خواهد گردید.

ماده ۱۵- همکاری با سازمان‌های ملی و بین‌المللی

طرفها می‌توانند با موافقت دوجانبه در زمینه فعالیت‌های مربوط به اجرای این موافقتنامه، درخواست مشارکت سازمان‌های ملی و بین‌المللی مربوط و یا تخصصی را بنمایند.

ماده ۱۶- حفاظت از داده‌های شخصی

در صورت درخواست انتقال داده‌های شخصی به خاطر اجرای مفاد این موافقتنامه، مفاد زیر اعمال خواهد گردید:

۱- هر طرف بنا به درخواست و به موجب شرایط قیدشده در ماده (۵) این موافقتنامه و فقط در راستای اهداف مشخص گردیده در درخواست، تنها داده‌های شخصی مندرج در بند (ح) ماده (۲) را به طرف دیگر منتقل می‌نماید. طرف دریافت‌کننده این داده‌ها می‌تواند از آن در اهداف دیگری استفاده کند که صرفاً با موافقت طرف ارائه‌دهنده مشخص گردیده است.

۲- داده‌های شخصی دریافت‌شده می‌تواند توسط طرف دریافت‌کننده صرفاً به مراجع آن طرف که برای اجرای مفاد این موافقتنامه همکاری می‌کنند و از حق حفظ و انتقال داده‌های شخصی برخوردارند، منتقل گردد. این داده‌ها می‌تواند صرفاً با موافقت قبلی طرف ارائه‌دهنده آن به مراجع دیگر انتقال داده شود. اطلاعات دریافت‌شده محرمانه می‌باشد.

۳- طرف ارائه‌دهنده داده‌ها مسؤول صحت و دقت آنها می‌باشد. چنانچه مشخص شود اطلاعات نادرست و غیردقیق منتقل شده است، طرف ارائه‌دهنده بلافاصله طرف دریافت‌کننده را مطلع ساخته و راه تصحیح آنها یا لزوم از بین بردن

آنها را اعلام خواهد کرد. طرف دریافت کننده تعهد دارد که بلافاصله آنها را تصحیح کند یا حسب مورد نسبت به از بین بردن داده‌های نادرست اقدام نماید.

۴- طرفها خود را متعهد می‌نمایند که بنا به درخواست، اشخاصی که داده‌های مربوط به آنها را در چهارچوب این موافقتنامه و مبانی قانونی پردازش می‌کنند، آگاه نمایند. بنا به درخواست افراد ذی‌حق، طرفها داده‌های غیردقیق را تصحیح کرده و داده‌هایی را که به‌طور غیرقانونی نگهداری شده از بین خواهند برد و یکدیگر را از تدابیر اتخاذشده بدین منظور آگاه خواهند ساخت.

۵- طرف ارائه‌دهنده داده‌های شخصی می‌تواند طبق قوانین ملی حاکم، انتشار آنها را ممنوع و محدود سازد. چنانچه طرف انتقال‌دهنده از این حق برخوردار باشد ممکن است از اعمال حق قیدشده در بند (۴) توسط فرد مشمول داده‌های شخصی امتناع گردد. طرف ارائه‌دهنده باید طرف دریافت‌کننده را از محدودیت‌های اعمال‌شده آگاه سازد. استفاده‌کننده از داده‌ها باید به‌جز در موارد قیدشده در قانون، فرد مربوط را از دلیل این امتناع آگاه سازد.

۶- داده‌هایی که در دسترس قرار گرفته است در تاریخی که توسط طرف ارائه‌کننده تعیین می‌شود یا در زمانی که دیگر برای هدف مورد درخواست لازم نمی‌باشد از بین برده خواهد شد. طرف ارائه‌کننده از داده‌های مربوط و دلیل از بین بردن آنها آگاه خواهد شد.

۷- طرف مربوط سابقه ارسال و دریافت داده‌های شخصی و سابقه اقدامات فنی و سازمانی لازم برای حفاظت مؤثر از داده‌ها در برابر دسترسی غیرمجاز، تغییر، نابودی و ویرایش آنها را حفظ خواهد نمود.

۸- در هر صورت، داده‌های شخصی منتقل‌شده از همان حفاظتی برخوردار خواهند شد که طرف دریافت‌کننده برای داده‌های هم‌سطح آنها قائل می‌شود.

ماده ۱۷- انتقال و حفاظت از اطلاعات طبقه‌بندی شده

از نظر این موافقتنامه، داده‌ها یا اطلاعات طبقه‌بندی شده بدون موافقت مکتوب و قبلی طرفها قابل انتشار یا انتقال به طرف ثالث نمی‌باشد.

ماده ۱۸- ارتباط با سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی

هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه، بر حقوق و تعهدات طرفها که ناشی از عضویت آنها در سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی باشد تأثیری نخواهد داشت.

ماده ۱۹- حل و فصل اختلاف‌ها

هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه از طریق مذاکره و مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد گردید.

ماده ۲۰- اصلاحات و اضافات

هرگونه اصلاحات و اضافات این موافقتنامه با موافقت متقابل طرفها انجام می‌گردد. این اصلاحات و اضافات به صورت تشریفات (پروتکل‌هایی) جداگانه که جزء لاینفک این موافقتنامه می‌باشد، تنظیم می‌گردد و براساس مفاد ماده (۲۱) این موافقتنامه به اجراء گذاشته خواهند شد.

ماده ۲۱- بندهای نهائی

۱- این موافقتنامه در سی‌امین روز پس از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه مکتوب طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک مبنی بر تأیید تکمیل تشریفات داخلی مربوط به آنها که برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه مقرر شده است، لازم‌الاجراء خواهد شد. این موافقتنامه برای مدت سه سال معتبر خواهد بود. این موافقتنامه هر بار به صورت خودکار برای دوره مشابه تمدید خواهد شد مگر اینکه یکی از طرفها نود روز پیش از انقضای دوره سه‌ساله تصمیم خود را مبنی بر فسخ آن از طریق مجاری دیپلماتیک به اطلاع طرف دیگر برساند.

۲- فسخ این موافقتنامه بر تعهدات تقبل گردیده در جریان اجرای آن در رابطه با فعالیت‌های مشترکی که حداقل شش ماه پیش از تاریخ فسخ این موافقتنامه آغاز یا برنامه‌ریزی شده تأثیری نخواهد داشت.

این موافقتنامه در تاریخ ۱۳۹۴/۱۲/۴ هجری شمسی مطابق با ۲۰۱۶/۲/۲۳ میلادی در دو نسخه اصلی هریک به زبانهای فارسی، آذربایجانی و انگلیسی در تهران تنظیم شد که کلیه متون از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت بروز اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری آذربایجان	دولت جمهوری اسلامی ایران
المار ممدیاراف	محمدجواد ظریف
وزیر امور خارجه	وزیر امور خارجه

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و یک ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ دوازدهم مهرماه یکهزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۶/۷/۲۶ به تأیید شورای نگهبان رسید. /ب

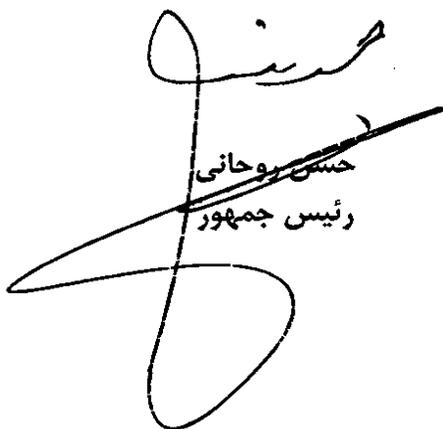
علی لاریجانی

« بسمه تعالی »

وزارت کشور

دراجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان راجع به همکاری در زمینه پیشگیری، محدود سازی و کاهش پیامدهای شرایط اضطراری » که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ دوازدهم مهرماه یکهزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۶/۷/۲۶ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۳۰۳/۶۳۰۴۴ مورخ ۱۳۹۶/۸/۱ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۲۱) موافقتنامه می باشد.

حسین روحانی
رئیس جمهور

رونوشت:

دکتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی - دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام - دبیرخانه شورای نگهبان - دفتر معاون اول رئیس جمهور - معاونت امور مجلس رئیس جمهور - معاونت حقوقی رئیس جمهور - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت امور خارجه - سازمان برنامه و بودجه کشور - سازمان مدیریت بحران کشور - دیوان محاسبات کشور - دفتر هیأت دولت - دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت - امور توافقه‌های بین المللی - معاونت امور تقنینی معاونت امور مجلس - معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت ارتباطات و اطلاع رسانی دفتر رئیس جمهور - اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح - اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل تدوین قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

(جهت درج در روزنامه) ۱۳۹۶/۸/۱

تنظیم متن	تطبیق مصوبه	تایید	تایید نهایی
امامی	محمودزاده	صافی فرزند	

۹۴۷۱۰ عطف به

**قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری آذربایجان راجع به همکاری در زمینه پیشگیری،
محدودسازی و کاهش پیامدهای شرایط اضطراری**

ماده واحده - موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان راجع به همکاری در زمینه پیشگیری، محدودسازی و کاهش پیامدهای شرایط اضطراری مشتمل بر یک مقدمه و بیست و یک ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره - رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری
آذربایجان راجع به همکاری در زمینه پیشگیری، محدودسازی و کاهش
پیامدهای شرایط اضطراری**

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که از این پس به‌عنوان طرفها نامیده می‌شوند؛
با ابراز تمایل نسبت به حمایت از تلاش کشورهای خود و سازمان ملل متحد در امر پیشگیری و محدودسازی اثرات شرایط اضطراری؛
براساس قوانین و مقررات داخلی کشورهای خود و اصول حقوق بین‌الملل؛

با در نظر گرفتن اینکه تدابیر همکاری در زمینه پیشگیری، محدودسازی و کاهش پیامدهای شرایط اضطراری می‌تواند به توسعه و امنیت هر دو کشور کمک کند؛

در موارد زیر توافق نمودند:

ماده ۱- حیطة شمول

۱- هدف از این موافقتنامه ایجاد چهارچوب قانونی لازم برای همکاری در جهت پیشگیری، محدودسازی و کاهش اثرات شرایط اضطراری و تسهیل ارائه کمک متقابل می‌باشد.

۲- در چهارچوب ایجادشده توسط این موافقتنامه، در صورت وقوع یا قریب‌الوقوع بودن شرایط اضطراری که پیامدهای آن در قلمرو کشور طرفی که در معرض تهدید یا ابتلا قرار گرفته است با اقدامات و امکانات آن طرف به‌طور کامل قابل کاهش نباشد، هریک از طرفها بنا به درخواست، کمک متقابل را به یکدیگر ارائه خواهند نمود.

ماده ۲- تعاریف

از نظر این موافقتنامه، تعابیر فهرست‌شده زیر دارای معانی زیر می‌باشند:

الف) «شرایط اضطراری»

وضعیتی است که در اثر حادثه یا پدیده خطرناک طبیعی، فاجعه، سانحه طبیعی یا هرگونه سانحه دیگر در تأسیسات، قسمت خاصی از قلمرو یا در پهنه آبی رخ دهد و موجب خسارات جانی، مالی یا زیست‌محیطی یا زیانهای اساسی گردیده و یا می‌تواند موجب گردد و همچنین شرایط زندگی انسانها را مختل کرده یا قادر به مختل ساختن آن باشد.

ب) «طرف درخواست‌کننده»

طرفی است که درخواست کمک می‌نماید.

پ) «طرف درخواست‌شونده»

طرفی است که مخاطب درخواست کمک قرار می‌گیرد.

ت) «گروه امداد رسان»

گروهی از متخصصان می‌باشند که در حوزه مربوط آموزش دیده و تجهیزات لازم از جمله سگهای جستجو و نجات در اختیار آنها قرار گرفته و از جانب طرف درخواست‌شونده مأمور ارائه کمک شده‌اند.

ث) «تجهیزات»

مواد، ابزار فنی و وسایل حمل و نقل خاص از جمله کالاهای لازم برای تأمین نیازهای شخصی اعضای گروه‌های امداد رسان که در اختیار طرف درخواست‌کننده قرار دارد یا از پیش در اختیار گروه امداد رسان قرار داشته است.

ج) «وسایل امدادی»

کالاهای اساسی مادی مورد استفاده برای محدودسازی و کاهش اثرات شرایط اضطراری که به‌صورت رایگان در اختیار طرف درخواست‌کننده قرار می‌گیرد.

چ) «ارائه کمک»

انجام اقدامات پاسخ اضطراری و یا تأمین کارکنان ویژه، تجهیزات و کالا توسط طرف درخواست‌شونده به‌منظور حمایت از طرف درخواست‌کننده برای پیشگیری، محدودسازی و کاهش پیامدهای شرایط اضطراری

ح) «داده‌های شخصی»

اطلاعات مربوط به شخص حقیقی شناسایی شده یا قابل شناسایی به ترتیب نام، نام خانوادگی، تاریخ تولد، نشانی، داده‌های مربوط به اشتغال، حرفه، محل کار و در صورت لزوم وضعیت سلامتی

خ) «شاخص‌های وضعیت»

کمیت‌های عددی و قابل سنجش که برخی از مشخصات و ویژگی‌های شرایط اضطراری را در مقطع زمانی خاصی بیان می‌کنند.

د) «کشور گذر»

کشور یکی از طرفها که گروههای امداد رسان یا تجهیزات یا امکانات انسان دوستانه با هدف امداد رسانی به کشور ثالث از قلمرو کشور آن عبور می کند.

ماده ۳- مراجع صلاحیتدار

۱- به خاطر اجرای مفاد این موافقتنامه، طرفها مراجع زیر را که از این پس مراجع صلاحیتدار نامیده می شوند تعیین می نمایند:
از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران: سازمان مدیریت بحران کشور:
وزارت کشور

از طرف دولت جمهوری آذربایجان: وزارت شرایط اضطراری

۲- مراجع صلاحیتدار به منظور اجرای مفاد این موافقتنامه به صورت مستقیم با یکدیگر همکاری نموده و در تماس خواهند بود. برای نیل به این منظور، مراجع صلاحیتدار ظرف مدت شصت روز از زمان لازم الاجراء شدن این موافقتنامه یکدیگر را در خصوص نهادها و اشخاص منصوب شده به منظور حفظ ارتباط دائمی مطلع خواهند ساخت تا از استمرار آن و نیز روزآمد کردن داده های مربوط به اشخاص و نقاط تماس به محض ثبت هرگونه تغییر در رابطه با آنها اطمینان حاصل نمایند.

ماده ۴- گروه کاری مشترک

۱- به منظور تحقق مفاد این موافقتنامه، طرفها ضمن تشکیل گروه کاری مشترک (که از این پس گروه کاری مشترک نامیده می شود) تعداد، ترکیب، وظایف و مقررات کاری اعضای گروه را تعیین خواهند کرد.

۲- گروه کاری مشترک پس از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه، برنامه اقدام در خصوص همکاری را تدوین و به گونه مشخص شده تأیید می نماید.

ماده ۵- درخواست کمک و تبادل اطلاعات

- ۱- در صورت وقوع شرایط اضطراری یا قریب‌الوقوع بودن این شرایط، طرفها صرفاً براساس درخواست مکتوب مرجع صلاحیتدار طرف درخواست‌کننده از طریق مجاری ارتباطی مورد توافق کمک متقابل را ارائه می‌نمایند.
- ۲- طرف درخواست‌کننده در درخواست مکتوب موارد زیر را قید می‌نماید:
الف) مکان، تاریخ، زمان، نوع، اندازه و شاخص وضعیت خطر یا شرایط اضطراری در تاریخ درخواست؛
ب) تدابیر اتخاذ شده قبلی و اقداماتی که از پیش برنامه‌ریزی شده‌اند؛
پ) ماهیت کمک درخواست‌شده و اولویت‌های آن؛
ت) هرگونه جزئیات لازم دیگر
- ۳- مراجع صلاحیتدار می‌توانند درخصوص استفاده از شکل استاندارد درخواست یا پاسخ برای ارائه کمک توافق نمایند.
- ۴- طرف درخواست‌شونده بدون تأخیر و در کوتاهترین زمان ممکن درخصوص ارائه کمک تصمیم‌گیری و طرف درخواست‌کننده را از قابلیت‌های فوری پاسخ خود و همچنین درخصوص ماهیت، کمیت و شرایط ارائه کمک آگاه می‌کند.
- ۵- به‌منظور اعمال مفاد این موافقتنامه، تبادل اطلاعات به‌جز در مواردی که در بندهای (۱) تا (۴) قید گردیده از طریق مراجع صلاحیتدار و نهادهایی که به‌طور ویژه برای این منظور تعیین شده‌اند و نیز در چهارچوب فعالیت‌های گروه کاری مشترک صورت می‌پذیرد.
- ۶- ماهیت، کمیت، فراوانی، شکل، موضوع و سایر ویژگی‌های توصیف‌کننده مربوط به تبادل اطلاعات موضوع بند (۵)، با رضایت و توسط گروه کاری مشترک تعیین می‌گردد.

ماده ۶- راههای ارائه کمک

براساس این موافقتنامه، برای حفظ جان انسان‌ها، حفاظت از سلامتی مردم، محدودسازی خسارات به اموال دارای ارزش مادی و فرهنگی و همچنین اثرات جانبی در صورت وقوع هرگونه شرایط اضطراری یا قریب‌الوقوع بودن آن، کمک می‌تواند از طریق قراردادن تجهیزات، مواد، کارکنان متخصص، کمک و اطلاعات در اختیار طرف درخواست‌کننده و نیز از طریق انجام اقدامات واکنشی، گزارش کارشناسی و عملیات جستجو و نجات صورت پذیرد.

ماده ۷- سایر اشکال همکاری

۱- همکاری طرفها در چهارچوب این موافقتنامه می‌تواند علاوه بر هدف اصلی ارائه کمک در صورت وقوع شرایط اضطراری اشکال همکاری‌های زیر را نیز شامل شود:

الف) ترغیب پروژه‌های مشترک در زمینه پیش‌بینی، پیشگیری، ارزیابی، محدودسازی، کاهش اثرات شرایط اضطراری توسط مؤسسات متخصص دو طرف؛
ب) سازماندهی فرآهمایی (کنفرانس)ها، بازدیدهای مطالعاتی، برنامه‌های علمی، دوره‌های آموزشی، تبادل تجربیات، برگزاری تمرین‌ها و مانورهای مشترک از طریق همکاری بین مراجع صلاحیتدار و مؤسسات مربوط کشورهای متبوع طرفها
پ) تبادل اطلاعات درخصوص منشأ خطرانی که می‌تواند باعث ایجاد وضعیت اضطراری به‌ویژه در مواردی که می‌تواند بر قلمرو کشور طرف دیگر تأثیرگذار باشند. اطلاعات متقابل در چهارچوب محدوده‌های ایجادشده براساس بند (۶) ماده (۵) ارائه می‌گردد.

ت) تبادل اسناد درخصوص نتایج پژوهش‌های علمی و نتایج تحقیق و بررسی در رابطه با علت شرایط اضطرار، ارزیابی اثرات آنها و تدابیر حفاظتی لازم
۲- گروه کاری مشترک می‌تواند سایر اشکال همکاری را نیز چنانچه از نظر این موافقتنامه ضرورت داشته باشد، پایه‌ریزی نماید.

ماده ۸- گذر

۱- در شرایط ارائه کمک به طرف ثالث که دچار شرایط اضطراری شده، هر طرف برای تسهیل عبور کارکنان، مواد، تجهیزات و محموله امدادی قرار داده شده در اختیار طرف ثالث توسط یکی از آنها در قلمرو کشور آن طرف، تشریفات گمرکی را ساده‌سازی کرده و کاهش خواهد داد.

۲- گذر و تشریفات گذر پس از تأیید کتبی پذیرش عبورگذری توسط مرجع صلاحیتدار طرفی انجام می‌شود که چنین درخواست گذری را دریافت کرده است.

۳- مراجع صلاحیتدار در زمان مناسب، ضرورت گذر را به یکدیگر اطلاع داده و درخصوص ترتیب و نحوه انجام آن توافق می‌کنند و در صورت لزوم و در جریان گذر، گروههای امدادگران را مشایعت (اسکورت) خواهند نمود.

ماده ۹- هماهنگی و انجام عملیات امدادگرسانی

۱- انجام عملیات در قلمرو کشور طرف درخواست‌کننده به‌منظور پیشگیری، محدودسازی و کاهش پیامدهای وضعیت اضطراری، توسط اشخاص و مراجع صلاحیتدار طرف درخواست‌کننده هماهنگ شده و به مرحله اجراء در می‌آید.

۲- گروههای امدادگران که توسط طرف درخواست‌شونده به‌کار گرفته می‌شوند در جریان مشارکت خود در عملیات طبق بند (۱) صرفاً دستورات صادرشده از سوی رهبران گروه خود را دریافت کرده و از آنها تبعیت خواهند نمود.

۳- افراد تعیین‌شده توسط مرجع صلاحیتدار طرف درخواست‌کننده باید رهبر گروه امدادگران طرف درخواست‌شونده را در جریان شرایط ایجادشده در اثر وضعیت اضطراری، تحولات آن، برنامه اقدام، وظایف محول‌شده، نحوه همکاری با سایر گروههای مشارکت‌کننده و تسهیلات پشتیبانی موجود قرار دهند و همچنین باید بنا به درخواست، مترجم و سایر خدمات یا وسایل لازم را تأمین نمایند.